

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/7/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124202301
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3124202301.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a členiek senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Eriky Zajacovej v spore žalobcu: Silverside Financial services, s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Ružinov, Ružová dolina 6, IČO: 51 179 172, zastúpeného Advokátskou kanceláriou VIVID LEGAL, s. r. o., so sídlom Bratislava - mestská časť Ružinov, Ružová dolina 6, IČO: 36 807 915, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D., E. XXX/X, o zaplatenie 2.258,68 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. septembra 2024, č. k. 69Csp/7/2024-158, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2.258,68 eur, istinu titulom nákladov spojených s poistením vo výške 317,26 eur, zmluvné úroky vo výške 562,37 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.325,55 eur od 01.10.2022 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo súm omeškaných splátok úveru v sume 32,94 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo súm omeškaných mesačných nákladov spojených s poistením v sume 4,23 eur. Výrokom II. žalovanému povolil zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu v splátkach vo výške 55 eur mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením čo len jednej splátky. Výrokom III. žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia istiny s príslušenstvom na tom základe, že pôvodne úpadca (Silverside, a.s.) poskytol žalovanému úver vo výške 4.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 60 mesačných splátkach po 103,14 eur, pričom žalobca so žalovaným uzavrel aj zmluvu o zabezpečení poistenia schopnosti splácať úver a zaviazal sa splácať aj mesačné náklady spojené s poistením vo výške 12,80 eur. Žalovaný sa dostal so splácaním záväzku do omeškania a k zosplateniu záväzku došlo ex lege vyhlásením konkurzu na majetok veriteľa nasledujúci deň po zverejnení uznesenia o vyhlásení konkurzu v Obchodnom vestníku SR, t. j. dňa 29.09.2022. Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Považoval úver pre chýbajúce náležitosti zmluvy o úvere za bezúročný a bez poplatkov, namietal, že nebola s dostatočnou starostlivosťou posudzovaná jeho bonita, z opatrnosti namietal premlčanie dlhu. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 44 ods. 1, 3, § 46 ods. 1 veta prvá, § 47 ods. 5 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, § 1 ods. 2, § 7 ods. 1, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1 až 3, 5, § 100 ods. 1, §

101, § 103, § 517 ods. 2, § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Uviedol, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žaloba podaná žalobcom je po čiastočnom späťvzati v celom rozsahu dôvodná. Konštatoval, že úpadca ako veriteľ uzavrel so žalovaným dňa 09.10.2019 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 962472267, na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 4.000 eur, pričom účelom úveru bolo prefinancovanie doterajších záväzkov žalovaného. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať v 60 mesačných splátkach po 103,14 eur vždy k 18. dňu v mesiaci. Dátum splatnosti prvej splátky bol dojednaný na deň 18.11.2019 a termín konečnej splatnosti bol dojednaný na deň 18.10.2024. Celková čiastka spojená s úverom predstavovala 6.188,40 eur, úroková sadzba bola dojednaná vo výške 18,72% ročne, RPMN vo výške 20,16 %, priemerná RPMN vo výške 11,92 % a doba trvania zmluvy bola dojednaná na dobu určitú do 18.10.2024. Súčasťou uzavretej zmluvy je splátkový kalendár, v ktorom je uvedený dátum splatnosti každej splátky, ako aj jej rozčlenenie na časť určenú na splatnosť istiny a splatenie úroku (článok XIV), taktiež je uvedený obsah pojmu RPMN a predpoklady použité pre jej výpočet (článok V). Dňa 09.10.2019 strany sporu uzavreli aj zmluvu o zabezpečení poistenia schopnosti splácať predmetný úver, žalovaný sa zaviazal platiť spolu s mesačnými splátkami úveru aj mesačné náklady spojené s poistením vo výške 12,80 eur. Z bodu 13. tejto zmluvy vyplýva, že poistenie je dobrovoľné a nie je podmienkou poskytnutia úveru, pričom medzi stranami nebola táto skutková okolnosť sporná. Z platobnej disciplíny žalovaného zo dňa 06.02.2024 mal súd preukázané, že žalovaný v nepravidelných splátkach v rôznych výškach splátky celkovo uhradil sumu 4.148,53 eur, poslednú platbu uskutočnil dňa 18.10.2022 vo výške 350 eur. Súd predmetnú zmluvu o úvere posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, preto jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán nemôžu byť v rozpore s ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň musí zmluva spĺňať obsahové náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd uviedol, že žalovaný v rámci obrany argumentoval nedostatkami zmluvy a aj procesu, ktorý predchádzal jej uzavretiu, keď namietal nedostatočné preverenie jeho bonity zo strany veriteľa. Konkrétne namietal, že zmluva neobsahuje predpoklady pre výpočet RPMN. Súd po oboznámení obsahu zmluvy, tak ako uviedol v bode 9 rozsudku, zistil, že táto náležitosť je uvedená v čl. V zmluvy a zároveň v Informácii o RPMN, osobitne listine zo dňa 09.10.2019, ktorú žalovaný samostatne podpísal pri uzatváraní predmetnej zmluvy. Pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti, tento údaj je uvedený v čl. II bod 2, kde je uvedený tak termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ako aj doba trvania zmluvy zhodne dňom 18.10.2024. Rovnako súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku žalovaného, že zmluva neobsahuje rozdelenie jednotlivých splátok na istinu a úroky, keď splátkový kalendár s týmito údajmi je obsiahnutý v bode IVX (správne XIV) zmluvy, a to napriek tomu, že táto náležitosť nebola v zmysle § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ako nedôvodnú súd taktiež vyhodnotil námietku žalovaného, že v zmluve bola nesprávne uvedená výška RPMN. Súd uviedol, že RPMN predstavuje v percentuálnom vyjadrení celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, teda všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru, poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe. Podľa tvrdenia žalobcu bola do výpočtu RPMN zahrnutá ako jediná odplata za poskytnutý úver výška dojednaného zmluvného úroku. Žalovaný svoju námietku ohľadne nesprávne uvedenej výšky RPMN žiadnym spôsobom nekonkretizoval, neuviedol žiaden poplatok, ktorý pri výpočte RPMN nemal byť použitý, iba stroho konštatoval nesprávnosť výšky RPMN v neprospech spotrebiteľa. Uvedené tvrdenie žalovaného sa v rámci vykonaného dokazovania nepreukázalo ako pravdivé. Súd poukázal na to, že obrana žalovaného pôsobí ako kompilát rôznych vyjadrení v spotrebiteľských sporoch, obsahujúci rôzne námietky, ktoré žalovaný uviedol zrejme z dôvodu procesnej istoty, nehľadiac na to, či sú v predmetnej veci použiteľné. Ako nedôvodnú súd vyhodnotil aj námietku žalovaného ohľadne nezákonného uplatňovania zmluvnej pokuty. Podaním zo dňa 13.05.2024, doručeným súdu pred doručením žaloby protistrane, vzal žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty. Súd v súlade s ust. § 145 ods. 3 CSP následne konal o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti a už vo vydanom platobnom rozkaze, rovnako ako v meritórnom rozhodnutí rozsudkom, žalovanému povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu neuložil. Ďalej súd uviedol, že žalobca preukázal aj splnenie povinnosti preskúmania bonity žalovaného. Pred poskytnutím úveru musel žalovaný predložiť okrem preukazu totožnosti aj pracovnú zmluvu, výplatné pásky za tri mesiace (6, 7, 8/2019) a výpis z účtu za obdobie 8/2019. Žalobca taktiež zisťoval podrobnosti o úverovej situácii žalovaného v registri úverov. Súd mal za to, že zo žiadosti žalovaného o poskytnutie úveru vyplýva, že veriteľ zisťoval dostatočným spôsobom a v potrebnom rozsahu údaje o situácii žalovaného, o jeho osobnom stave, zamestnaní, príjmoch, výdavkoch, doterajšom úverovom zaťažení, pričom výsledné informácie dávali predpoklady na to, že bude v možnostiach žalovaného poskytnutý úver splácať. Pri posúdení bonity žalovaného teda žalobca postupoval s dostatočnou opatrnosťou. Súd uviedol, že nebolo možné vyhovieť ani námietke

premlčania, vznesenej žalovaným. Z výpisu z úverového účtu žalovaného vyplýva, že žalovaný na úhradu dlhu zaplatil poslednú splátku dňa 18.10.2022 vo výške 350 eur a táto bola započítaná na úhradu splátky č. 36 splatnej dňa 18.10.2022. Žalobca si žalobou uplatnil nárok na zaplatenie splátok splatných po 18.11.2022, pričom vo vzťahu k nim ešte neuplynula trojročná premlčacia lehota (uplynula by najskôr 18.11.2025) a pokiaľ si žalobca uplatnil nárok žalobou doručenou súdu dňa 14.02.2024, uplatnil ho v rámci plynutia premlčacej doby. Súd v predmetnej veci dospel k záveru, že nemal v konaní preukázaný žiaden dôvod na to, aby úver poskytnutý na základe preskúmanej zmluvy posúdil ako bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté finančné prostriedky v presne určenom počte splátok s určenou výškou splátky. Žalovaný si pritom nespĺnil jednu zo základných povinností vyplývajúcich zo zmluvy o úvere, a to plniť riadne a včas splátky úveru, keď žalobcovi titulom uvedeného záväzku uhradil iba sumu 4.148,53 eur. Súd preto žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy, pozostávajúcej z istiny v sume 2.258,68 eur, zmluvných úrokov vo výške 562,37 eur a úrokov z omeškania vo výške 32,94 eur. Za dôvodnú súd považoval žalobu aj v časti poistného uplatneného do zosplatenia úveru (t. j. ku dňu zániku poistenia). V zmysle § 788 Občianskeho zákonníka sa v zmluve o zabezpečení poistenia schopnosti splácať úver žalovaný zaviazal uhrádzať mesačné náklady spojené s poistením, tieto úhrady boli splatné do 20. dňa každého mesiaca, pričom žalovaný výšku dlžnej sumy z titulu poistenia nespochybnil. Preto súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie 317,26 eur titulom nákladov spojených s poistením a sumy 4,23 eur titulom úrokov z omeškania zo súm omeškaných mesačných nákladov spojených s poistením do zániku poistenia. V súlade s ust. § 232 ods. 2 CSP súd povolil žalovanému dlžnú sumu zaplatiť v splátkach vo výške 55 eur, vychádzajúc z jeho majetkových pomerov - príjmu v sume 1.180 eur, výdavkov - nájomné vo výške 245 eur, elektrina 30 eur, plyn 8 eur, internet a TV 15 eur, poistenie 57 eur, škôlka 120 eur, hypotéka a spotrebný úver 350 eur. Žalovaný je ženatý, má 2 vyživovacie povinnosti. Súd mal za to, že žalobca takto určenou splatnosťou priznanej pohľadávky nebude poškodený a pre žalovaného je určená splatnosť záväzku výhodnejšia ako v pôvodne dojednanom zmluvnom záväzku. Nakoľko žalovaný neplatil úhrady splátok úveru riadne a včas, súd priznal žalobcovi v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy aktuálnej výšky dlžnej istiny od 01.10.2022. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP a v spore úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému plnú náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Tak ako pred súdom prvej inštancie namietal, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov, keďže podľa neho v zmluve absentujú predpoklady použité pre výpočet RPMN. Dal do pozornosti viaceré rozhodnutia prvoinštančných a odvolacích súdov (Okresný súd Humenné sp. zn. 13Csp/43/2022, Okresný súd Vranov nad Topľou sp. zn. 5Csp/99/2018 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Prešov sp. zn. 9CoCsp/23/2020, Krajský súd Trnava sp. zn. 10Co/35/2017), z ktorých citoval (skopíroval) určité odseky ohľadne RPMN, zmluvnej pokuty, neprijateľných zmluvných podmienok. Podľa neho žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou a v súlade s dobrými mravmi, neinformoval ho o dôsledkoch vyplývajúcich z ustanovení zmluvy a použil predtlačенú formulárovú štandardizovanú zmluvu. Zmluvy, ktoré uzatváral so žalobcom sú nečitateľné a v čase ich uzatvárania nevedel, čo sú to neprijateľné podmienky. Súd podľa jeho názoru vec nesprávne právne posúdil, keď na prejednávanej vec neaplikoval ustanovenia o ochrane spotrebiteľa.

3. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu k odvolaniu žalovaného uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za správny, náležité a rozsiahlo odôvodnený, pričom jeho odôvodnenie vychádza zo správneho skutkového a právneho základu. Súd sa podľa neho správne a ústavne konformne vysporiadal so všetkými námietkami žalovaného, správne vyhodnotil všetky predložené dôkazy a rozhodol v súlade s ustálenou súdnou praxou. Žalovaný v odvolaní opätovne opakuje skutočnosti, na ktoré poukazoval už v priebehu prvoinštančného konania a s ktorými sa súd v odôvodnení rozsudku náležité vysporiadal. V odvolaní žalovaný nezmyselne kopíruje texty, ktoré nemajú žiaden relevantný význam pre ďalšie rozhodovanie vo veci. Pokiaľ žalovaný poukazoval na to, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov, keďže neobsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., uviedol, že súd sa s touto námietkou vysporiadal v rámci konania, čo náležité zdôvodnil v bodoch 32 a 33 rozsudku. K námietke žalovaného, že zmluvy sú nečitateľné, odkázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 7Co/182/2015 a k tvrdeniu žalovaného, že právny predchodca žalobcu nekonal s odbornou starostlivosťou, poukázal na odôvodnenie rozsudku ohľadne tejto námietky a dal do pozornosti rozhodnutie NS ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018. Dodal, že uvedené tvrdenia žalovaného sú nesprávne a zavádzajúce, čo potvrdzujú aj ďalšie rozhodnutia iných súdov,

či dostupná judikatúra. Dodal, že odvolanie žalovaného je účelové, a zároveň nedôvodné v snahe oddialiť ostávajúce plnenie, v odvolaní žalovaný prezentuje skutočnosti, ktoré nemajú žiaden vplyv na to, že súdne konanie prebehlo striktne podľa ustanovení CSP, s prihliadnutím na to, že sa jedná o spotrebiteľský spor. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. V predmetnej veci je potrebné na úvod uviesť, že po rozhodnutí súdu prvej inštancie, na základe návrhu žalobcu zo dňa 12.12.2024 na vstup nového žalobcu do konania na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, súd prvej inštancie uznesením zo dňa 29.01.2025, č. k. 69Csp/7/2024-221 pripustil, aby do konania na strane žalobcu na miesto doterajšieho žalobcu: UBC 2020, k.s., so sídlom v Trnave, Tamaškovičova 2741/17, IČO:53 151 135, ako správca úpadcu: Silverside, a.s. v konkurze, so sídlom Bratislava-mestská časť Ružinov, Plynárenská 7/B, IČO: 50 052 560, vstúpil ako žalobca: Silverside Financial services, s.r.o., so sídlom Bratislava-mestská časť Ružinov, Ružová dolina 6, IČO: 51 179 172. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 24.02.2025 a odvolací súd preto v odvolacom konaní ďalej konal s novým žalobcom.

6. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP odvolací súd posudzoval v prvom rade z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou, ktorá sa týka procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd v konaní súdu prvej inštancie nezistil procesné vady, zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP.

7. Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Prijaté závery vysvetlil spôsobom, z ktorého je zrejmé, akými úvahami sa riadil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

8. Námietky žalovaného, uvedené v odvolaní, sú v zásade totožné s námietkami, ktoré uplatnil pred súdom prvej inštancie a ktoré nemohli prívodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní neboli tvrdené a ani preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, v podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva nasledovné:

9. Vychádzajúc zo skutkového stavu, zisteného súdom prvej inštancie, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne právny vzťah medzi stranami, založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 962472267 zo dňa 09.10.2019, vyhodnotil ako zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorý vzťah je však potrebné posudzovať ako spotrebiteľský vzťah podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere ako zmluvný typ je síce upravená v Obchodnom zákonníku, čo však nevyklučuje možnosť a povinnosť súdu aplikovať na ten istý právny vzťah aj ustanovenia spotrebiteľského práva slúžiace na ochranu spotrebiteľa. Takýmto spôsobom postupoval aj súd prvej inštancie, ktorý správne vec hodnotil predovšetkým z hľadiska noriem slúžiacich na ochranu spotrebiteľa, ktorú skutočnosť žalovaný nedôvodne namieta v odvolaní.

10. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a musí spĺňať podmienky v tomto zákona uvedené. Súd v tomto kontexte správne vyhodnotil, že žalobca preukázal (a tým uniesol dôkazné bremeno), že si splnil povinnosti stanovené § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa

splácať spotrebiteľský úver (bod 36 rozsudku). Pokiaľ žalovaný v odvolaní opakovane namietal, že žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou a v súlade s dobrými mravmi, táto jeho námietka nemá oporu v spise, týkajúcom sa prejednávanej veci.

11. Súd prvej inštancie sa správne zaoberal a dôsledne vyhodnotil ako nedôvodnú aj námietku žalovaného, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje predpoklady pre výpočet RPMN a nebola správne uvedená výška RPMN. Odvolací súd ohľadne tejto námietky poukazuje na bod 32 a 33 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie a zdôrazňuje, že predpoklady pre výpočet RPMN sú uvedené v čl. V zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a zároveň v Informácii o RPMN, vrátane uvedeného vzorca na výpočet RPMN, ktorú žalovaný rovnako ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podpísal dňa 09.10.2019 na osobitnej listine. Podľa údajov v zmluve o spotrebiteľskom úvere, bola výška RPMN určená vo výške 20,16 % (čl. II ods. 2 riadok 10 zmluvy), t. j. v rovnakej výške, akú v danom období stanovilo Ministerstvo financií SR ako najvyššiu prípustnú výšku odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, pričom do výpočtu RPMN ako jediná odplata za poskytnutý úver vstupuje zmluvný úrok, dojednaný v sadzbe 18,72 % (viď čl. II ods. 2 riadok 12 zmluvy). Ak je hodnota RPMN v súlade s najvyššou prípustnou výškou odplaty, resp. najvyššiu prípustnú výšku odplaty nepresahuje, potom nie je možné prijať záver o neprípustnosti dojednanej odplaty za predmetný úver.

12. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd prvej inštancie správne vyhodnotil zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 09.10.2019 ako platný právny úkon, z ktorého žalobcovi nepochybne vzniklo právo na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov v súlade so zmluvou o úvere. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplynulo, že žalovaný si nesplnil povinnosť zo zmluvy o úvere, nevrátil včas a riadne poskytnuté peňažné prostriedky s dojednaným úrokom veriteľovi, dostal sa s plnením do omeškania a súd prvej inštancie správne priznal žalobcovi popri istine aj istinu titulom nákladov spojených s poistením, zmluvné úroky, ako aj zákonný úrok z omeškania a v súlade s ust. § 232 ods. 2 CSP povolil žalovanému dlh splácať v splátkach, voči čomu neboli v odvolacom konaní vznesené ani žiadne námietky.

13. Pokiaľ žalovaný namietal, že zmluvy sú nečitateľné, ani túto námietku odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Odvolací súd poukazuje na samotnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 09.10.2019 z č. I. 10 až 14 spisu, zmluvu o zabezpečení poistenia schopnosti splácať úver z tohto dňa z č. I. 18, 19 spisu, ktoré jednoznačne vyvracajú tvrdenia žalovaného o ich nečitateľnosti.

14. Vzhľadom na to, že žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne nové skutkové alebo právne okolnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v jeho prospech, uvádzal argumentáciu, ktorú uvádzal už v konaní pred súdom prvej inštancie a ďalšia argumentácia uvedená v odvolaní žalovaného (vrátane skopírovaných častí textov z iných rozhodnutí súdov), ani nebola použiteľná k preskúmvaniu napadnutého rozsudku, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil, vrátane rozhodnutia o trovách konania.

15. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na ich náhradu v rozsahu 100%. O výške tejto náhrady rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **nie je prípustné**.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).